

„Možda u Herceg Novom i ima loših ljudi, ali ja do sada nijednog takvog tu nijesam sreo.“ (Z.Džumhur)

Ponekad odlutam, nekako snažno,
i dok tonem u misli svoje,
shvatih, u tebi se krije nešto važno,
u tebi su moje domovinske boje.

Grade moj, divim ti se svakog dana,
i za tebe me sve veže,
dobrota ljudi tebe obasjava,
u sjenci primorske mreže.

A ljudi, ljudi su sorta čudna,
i rijetki su oni koji će pružiti ruku,
onda kada te neostvareni snovi dotuku,
onda kada je u tebi samo tuga budna.

Upravo te rijetke, ja upoznah u tebi,
oni su kao brod koji zna kuda plovi,
odrastam tu i obećavam sebi,
uvijek ću te pamtiti, moj Herceg Novi.

I priznajem, plašim se loših ljudi,
jer, nije lako kada ti neko samo sudi.
Oni nikad neće znati za one prave riječi,
nikad neće znati da dobrota liječi.

I možda takvih ima u tebi,
onih koji pripadaju samo sebi.
Ali, ti si za njih kao svetionik u tami,
onda kada sa svojim mislima ostanu sami.

Opet te posmatram, kao more krajem ljeta.
I znam, u tebi je sve dobro ovog svijeta.
Hvala ti što mi daješ nadu,
da loših ljudi nema u tebi, mom rodnom gradu.

Nadam se da ih ovdje sresti ni neću,
jer u tebi pronađoh samo istinsku sreću.
U tebi su sve moje želje i snovi,
uvijek ćeš ostati u mom srcu, dragi Herceg Novi.

Marija Pejović III tu